

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Καρπογονοῦσα ἢ στεῖρα παρ' ἐλπίδα, Παρθένον τὴν μέλλουσαν, τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀγαλλιᾷσαι φαιδρύνεται, χορεύει χαίρει, μεγαλοφώνως Ἄννα κραυγάζουσα, Φυλαὶ μοὶ συγχάρητε, ἅπασαι τοῦ Ἰσραήλ, κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος τῆς ἀπαιδίας, ἐναποτίθεμαι, ὡς ἠυδόκησεν, ὁ εὐεργέτης ἐπακούσας μου, τῆς προσευχῆς καὶ κατώδυνον, θεραπεύσας καρδίαν, διωδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ ἐξ ἀνίκμου πηγᾶσας ὕδωρ πέτρας, καρπὸν τῆ κοιλία σου, Ἄννα χαρίζεται, τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ, τῆς σωτηρίας μέλλει προέρχεσθαι, Οὐκέτι ὡς ἄκαρπος, γῆ παροικεῖς ἐπὶ γῆς, ὄνειδισμοῦ ἠλλοτριώσαι, γῆν γὰρ βλαστήσεις, καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν, τὸν τὰ ὄνειδι ἀφαιρούμενον, πάντων βροτῶν ὡς ἠυδόκησε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προρρήσεις ἐκπληροῦνται, Ὅρος γὰρ τὸ ἅγιον, λαγόνιν ἴδρυται, Κλιμαξ ἢ θεία φυτεύεται, θρόνος ὁ μέγας, τοῦ Βασιλέως προετοιμάζεται, Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ θεοβάδιστος, Βᾶτος ἢ ἄφλεκτος ἄρχεται, ἀναβλαστάνειν, ἢ Μυροθήκη τοῦ ἀγιασματος, ἤδη πηγάζει τῆς στειρώσεως, τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα, τῆς θεόφρονος Ἄννης, ἦν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων γ'

Ἦχος πλ. β' Αἱ Ἀγγελικαὶ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δέσποτα Χριστέ, ἡ ἀθάνατος σοφία, βλέμματι τῶ σῶ, ἐπιφοίτησον ἐξ ὕψους, ἐν τούτῳ τῷ Τεμένει, καὶ ἀσάλευτον φύλαξον, ἕως συντελείας τοῦ αἰῶνος, τοὺς δὲ πιστῶς Χριστέ ἐν τούτῳ, ἀεὶ προστρέχοντας, τοῦ ἀπροσίτου σου φωτός, ἀξίωσον εὐσπλαγχνε.

Πάλαι Σολομῶν, τὸν Ναὸν οἰκοδομήσας, ζώων αἵματα, εἰς θυσίαν σοὶ προσῆγεν, εἰς τύπον τοῦ Ναοῦ σου, οὗ ἐκτίσω Φιλάνθρωπε, τῶ ἰδίῳ αἵματι βουλήσει, μεθ' οὗ καὶ νῦν σε δυσωποῦμεν, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, ὅπως τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, πέμπης ἐν τούτῳ αἰεὶ.

Δεῦτε ἀδελφοί, εὐφρανθῶμεν φιλεόρτως, καὶ πνευματικὴν, συστησώμεθα χορείαν, ψυχῆς δὲ τὴν λαμπάδα, τῶ ἐλαίῳ φαιδρύνωμεν, οὕτω γὰρ Ἐγκαινία τιμῶνται, οὕτω δοξάζεται ὁ Κτίστης, ὃ πάντες ἄνθρωποι, ἀνακαινίζονται ψυχὴν, πρὸς ὕψος οὐράνιον.

Δόξα... Τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος πλ. β'

Τὴν μνήμην τῶν ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτήρα, δοξάζοντες δεόμεθα, ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῆ πρεσβεία τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, Ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἁγίας

Ἦχος α' Γερμανοῦ

Τὸ ἀπόρρητον τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον, καὶ ἀπ' αἰῶνος χρησιμοδοτούμενον, μυστήριον παράδοξον, σήμερον ἐν τοῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης βρεφουργεῖται, Μαρία ἢ θεόπαις, ἔτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν, τοῦ παμβασιλέως τῶν αἰώνων, καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἦν ἐν καθαρῷ συνειδότη καθικετεύσωμεν, ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν, Πρέσβευε τῶ σῶ Υἱῶ καὶ θεῶ ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἄννα, ἡ θεία χάρις ποτέ, προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε, τῶ πάντων Θεῶ καὶ Κτίστη, Ἄδωναί

Σαβαώθ, τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος, αὐτὸς τὴν ὀδύνην μου, τῆς καρδίας διάλυσον, καὶ τοὺς τῆς μήτρας, καταρράκτας διάνοιξον, καὶ τὴν ἄκαρπον, καρποφόρον ἀνάδειξον, ὅπως τὸ γεννησόμενον, δοτὸν σοὶ προσάξωμεν, ἐπευλογοῦντες ὑμνοῦντες, καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, δι' ἧς δίδεται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Πάλαι προσευχομένη πιστῶς, Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῶ ἱκετεύουσα, Ἀγγέλου φωνῆς ἀκούει, προσβεβαιοῦντος αὐτή, τὴν τῶν αἰτουμένων θεῖαν ἔκβασιν, πρὸς ἣν σώματος, ἐμφανῶς διελέγετο, Ἡ δέησίς σου, πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε, μὴ σκυθρόπαζε, τῶν δακρύων ἀπόστηθι, εὐκαρπος χρηματίσεις γάρ, ἐλαία βλαστάνουσα, κλάδον ὠραῖον Παρθένον, πάγκαλον ἄνθος ἀνθήσουσαν, Χριστὸν κατὰ σάρκα, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος καρπογονεῖ τὸ σεπτόν, τὴν θεῖαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται, ὁ Μόσχος ἀρρήτω λόγῳ, ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς, ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος, διὸ γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπυστον, ἐν κατανύξει, τῷ Κυρίῳ προσάγουσι, καὶ τὴν σύμπασαν, ἐποφείλουσαν ἔχουσι. Τούτους οὖν μακαρίσωμεν, καὶ πίστει χορεύσωμεν, ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως, τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Μητρὸς τικτομένης, δι' ἧς δίδεται πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Τῶν Ἐγκαινίων Ἦχος β'

Τὸν ἐγκαινισμόν τελοῦντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τὴ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον, ταῖς ἐν αὐτῷ ἱεουργουμέναις ὑπὸ πιστῶν, μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας, ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἀγίας, ὁ αὐτὸς

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰεσοῦ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἀγίας Ἦχος δ'

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται, τοῦ Ἰωακείμ γὰρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται θεόπαιδα, ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνῶς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτή, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῶν Ἐγκαινίων

Ὁ αὐτὸς

Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ Ἁγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε Κραταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοὶ δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος α'

Χορὸς Ἀγγελικὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ὁ νέος Οὐρανός, ἐν κοιλία τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντουργοῦ ἐπινεύσει, ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτίσι, τῆς θεότητος, ὑπερβολὴ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὁμοιον

Χορὸς προφητικὸς, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἄωμον ἀγνήν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος, ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι,

ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ σκίρτησον, ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος, γῆ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἦρθη τῆς ἀτεκνίας, Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα... Καὶ νύν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμοι ὤμοσε φησί, ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοῦς τὴν Παρθένον, ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη Βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου, καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον, Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Πάλιν τὸ αὐτὸ

Οἱ Κανόνες τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Ὁ στύλω, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κράζουσας, Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοὶ Ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ Νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοί, Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ α' Ἦχος α' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται».

Τὴν Σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἐορτάζομεν, ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητόν, συνέλαβες στειρωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἁγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεῦξεις Κύριε, τῶν προπατόρων σου, καὶ

τούτοις δέδωκας καρπόν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἀγνήν.

Ἡ Ἄννα ἢ ἔνδοξος, νὺν συλλαμβάνει, Ἀγνήν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσιν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον

Τὸ Ὅρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέμνεται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντρίψας σθένει θεϊκῶ, σὺ εἶ Παρθένε Ἀγνή.

Ἄλλος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται κόρη.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις.

Γεωργίου.

Ὡδὴ α' Ἦχος β' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται».

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος πληθύνουσιν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στείρευσης ὑφανθήσεσθαι χάριτι, νηδύος ἢ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, κόσμῳ ὠραιότατος ὀφθήσεται.

Θεοτοκίον

Γηγενῶν ἢ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτατε, θεοπρεπῶς, ἐγκουχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἀγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δοξάζει σὲ Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ὡδὴ γ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ἠγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιᾶσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρραγὲς ἔχουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῶ διαδήματι.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας, ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Τῆς Ἁγίας

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοί, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι, διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνήν Θεομήτορα.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὑψιστος, Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τὴ κοιλία σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κύησασαν, Ἄννα πάνσεμνε, διὸ σὲ οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου, ἀκαρπῖαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄτερος τῆς Ἁγίας

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος TO AKOYTE

Ῥανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἶ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν, ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν Σύλληψιν, ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκταις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον, νὺν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τὴ Συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται, ἀκάρπου γὰρ ρίζης ἄρτι φύεται.

Θεοτοκίον

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας Ἄχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος β' Τοὺς ἀσφαλεῖς TO AKOYTE

Ἐγκαινισμὸν ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαίνια, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ἠυδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῶ θεῷ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομῶν, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων προσέφερον ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ὅτε δὲ νὺν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῆ, τὰς θυσίας εὐθύς μετεποίησε, θύσας γὰρ θυσίαν, εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς Φιλάνθρωπος, τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ TO AKOYTE

Εὐλογίας ἀπαρχὴν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθέ, Ἄννη βοώση δι' εὐχῆς, Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει, διὸ μου, ὦ Σωτήρ, νενεκρωμένην αὐτήν, τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον, ἵνα καρπὸν προσάξω σοί, βοῶσα, τῷ παντεπόπτη καὶ Κτίστη μου, Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνη Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος ὁ αὐτὸς Ταχὺ προκατάλαβε TO AKOYTE

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμὸν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος, φύλαττε δὲ καὶ τοῦτον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς Βασιλεύσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἁγίας

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ TO AKOYTE

Ἰωακεῖμ ὁ ἱερός καὶ ἡ Ἄννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτήρι τῶν ὅλων, καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς, ἧς τὴν Ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Τῶν Ἐγκαινίων

ᾠδὴ δ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστι ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τιμίῳ, ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως καὶ κράζουσι, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου τὸ πολύτιμον μύρον, σήμερον ἀλείφεται τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκήσας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρε σοὶ Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας

Ἐν Πνεύματι προβλέπων [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὡ θείας ἀγγελίας! ὦ ξένης λαλιάς! εἰ καγῶ συλλήψομαι, Ἀγγέλου πρὸς αὐτήν, ἀποσταλέντος, ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη, μεγαλοφώνως ἀνεβόα, Τῷ Θεῷ μου, δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχαρήτέ μοι πᾶσαι, φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν γαστρὶ συνέλαβον, τὸν νέον Οὐρανόν, ἐξ οὗ τὸ ἄστρον ἀνατελεῖ μέτ' ὀλίγον, τῆς σωτηρίας Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης, Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ἐπήκουσε τῆς Ἄννης, Θεὸς τοὺς στεναγμούς, καὶ προσέσχε Κύριος, δεήσει τῇ αὐτῆς, καὶ ἀτεκνίας τὸ νέφος διασκεδάσας, φωτὶ ἀυγάζει εὐτεκνίας παραδόξως, ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἀγνήν.

Θεοτοκίον

Παρθένε Θεοτόκε, ἀμόλυντε Σκηνή, μολυνθέντα πταισμάτι καθάρισόν με νῦν, τῶν οἰκτιρμῶν σου καθαρωτάταις ῥανίσι, καὶ δὸς μοὶ χεῖρα βοηθείας, ἵνα κράζω, Δόξα σοί, Ἀγνή θεοδόξαστε.

Ἄτερος τῆς Ἀγίας

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὸ κάλυμμα, τοῦ σκιώδους διαίρεται σήμερον, Νόμου καὶ τῆς χάριτος, ἡ εὐλογία προκύπτουσα, λάμπει τηλαυγέστατα, τὴ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς θεόπαιδος.

Ἐλήλυθεν, οὐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, Ἄννη τὰ προοίμια, τῆς παγκοσμίου χαρὰς ἐμφανῶς, λέγων, Τῆς δεήσεως ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ἐηραίνεσθαι, τῆς κακίας τὰ ρεύματα ἄρχεται, καὶ βρῦειν τῆς χάριτος, οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, σήμερον τοῦ τόκου σου, κηρυττομένου Παρθένε πανυπέραγνε.

Θεοτοκίον

Ῥητόρων σε, κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται, φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, καὶ σιωπῇ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Τῶν Ἐγκαινίων

ᾠδὴ ε' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἷς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ θεόπτη, Μωϋσεῖ διαγράφων, Χριστέ τὴν

Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνήν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας, ἢ τάξεσιν οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτει τὴ δύναμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα, σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστὲ τὴ Ἐκκλησία σου.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τῆς Ἀγίας

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ἐκ ρίζης ἢ βλαστήσασα, Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί, Ἄννα νὺν βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὴν θεῖαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν, τὸ μυστικὸν ἄνθος, Χριστὸν τὸν παντῶν Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με, ἢ Ἄννα ἐκβοᾷ, ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν, ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς ἠυδόκησεν, ὁ τὰ δεσμὰ λύσας, τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεάνιν ἦν συνέλαβον, ἐγὼ Προφητικαί, πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν, Ὅρος καὶ Πύλην ἀδιόδευτον, περιχαρῶς Ἄννα, ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἄτερος τῆς Ἀγίας

Μεσίτης Θεοῦ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ὁ τόμος Θεοῦ, δι' ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται, ἐν ᾧ πᾶρ ὁ σύνθρονος, Λόγος τοῦ Πατρὸς νὺν ἐγγραφῆσεται, καὶ πιστοὺς ἐν τῇ Βίβλῳ, ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Ὑμνοῦσι νυνί, τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς, οἱ δίκαιοι πλέκοντες, τὴν εὐχαριστήριόν σοὶ αἶνεσιν, τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου, δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ, κεκρυμμένης σήμερον δηλοῦται ἡμῖν, ἀληθῶς μυστήρια, καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως, τῆς ἀχράντου Παρθένου, καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον

Γαλήνην πιστοί, καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἀγνή, τὴν σκέπην σου πάντοτε, τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων, ἀποφεύγομεν πάσας, ἐπὶ σοὶ ὀρμιζόμενοι.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ὡδὴ ς' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας, καὶ Ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἰ φάλαγγες, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἢ ἁγιαστικῆ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἢ ἐξ' Ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται, κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ τὴ αἴγλη τῆς βασιλείας ἐγ καλλωπίζεται.

Θεοτοκίον

ᾧ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα,

ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Τῆς Ἀγίας

Τὸν Προφήτην Ἰωνάν [TO AKOYTE](#)

Πῶς χορεῖται ἐν γαστρὶ, ἢ χωρήσασα τὸν Θεόν; πῶς γεννᾶται τὸν Χριστόν, ἢ γεννήσασα σαρκί; θηλάζει δέ, πῶς ἢ τὸν Κτίστην γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ἡμῶν, ἐπακούσας ὁ Θεός, γονιμώτατον καρπὸν, νὺν δεδώρηται ὑμῖν, πανεύφημοι, Ἰωακείμ τε καὶ, Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἀγνὴν Περιστεράν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, χαρμονῆς πνευματικῆς, ἐπληρώθη ἀληθῶς, προσάγουσα, χαριστηρίους ὠδὰς ἢ Ἄννα Θεῶ.

Θεοτοκίον

Τρικυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, καὶ βυθὸς ἀμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι, βοήθησόν μοι ἄγια Δέσποινα.

Ἄτερος τῆς Ἀγίας

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων [TO AKOYTE](#)

Ἀγαλλέσθω φαιδρῶς ἢ προμήτωρ ἡμῶν, σήμερον γὰρ δέχεται, χαρὰς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τὴ Συλλήψει τῆς μόνης θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ ἀλουργίς ἢ βασιλείος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἄπασαν, ἐν νηδῦι ἀκάρπω ὑφαίνεται.

Ἴδου πᾶσα ἢ κτίσις γεραίρει σου, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια, σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ἴδου θείων χαρίτων πηγὴ νοητὴ, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος, ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκμῳ νηδῦι ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγ. Ἄννης

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον [TO AKOYTE](#)

Ἐορτάζει σήμερον, ἢ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῶ, καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος

Σὺ ὁ τῆ Σάρρα δοὺς ποτέ, ἐν γήρα βαθυτάτω, τῆ σῆ ἐπιστασία, καὶ ἐν ἐπαγγελία υἱὸν τὸν μέγαν, Ἰσαὰκ σὺ ὁ διανοίξας τὴν στεριεύουσαν νηδὺν τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου, καὶ νὺν ἐπιδῶν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῶ ἢ σῶφρων Ἄννα καὶ στεῖρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ εὐεργέτης, Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, τὴν ὑπερλόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον

Τῆ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἢ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι

- Οὐχ ὥσπερ Εὐὰ καὶ σὺ τίκεις ἐν λύπαις.
- Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.
- Τῆ δ' ἐνάτη Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν' Ἄννα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀγίας Προφήτιδος Ἄννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι

- Τὶ σοὶ ἐπαινέσειεν, Ἄννα, τὶς πλέον;
- Τὸ καρτερόφρον ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου.

Στίχοι

- Ἐξήγαγες γῆς τὸν στέφανον καὶ βίου.
- Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας Λόγε.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ καὶ Ἰσαάκ, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

Στίχοι

- Σωσίθεον σωθείσιν ἐγγράφει λόγος,
- Ὑπὲρ Θεοῦ σώζοντος ἐκτεταμημένον.
- Πέρσης κάραν σοί, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,
- Κρείττον γε δῶρον σφυροχρυσολιβάνου.
- Πάθους τὸ λείπον Ἰσαάκ Σάρρας τέκνου,
- Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαάκ νέος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ὡδὴ ζ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πῶθω εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Δροσοβόλος μέν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ, νὺν δέ, ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῆ θεοδόχῳ ταύτῃ, νέα σκηνή, πάντες, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ του πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε, ἐν παστάδι ταύτῃ τῆ μυστικῆ, συναφθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντας.

Θεοτοκίον

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ἁγίας

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας σου ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν, ικέτευεν, Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, καὶ τῆς αὐτῆς ὁ συμπαθῆς φωνῆς ἀκούσας, τὴν αὐτὸν κηρύσασαν, καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ, καθὼς ἠυδόκησεν.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ, ἀπάρχεται, Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί, ἣν ὁ Θεὸς καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας, τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται, καὶ ταπεινώσει ἐχθρούς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρί, συνέλαβες, Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς, ὑπερφυῶς, εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην, τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος, τὰς διανοίας ἡμῶν εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον

Ὡς τῆς Τριάδος ἓνα σὲ Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, δίχα τροπῆς ἀνθρωπικῶς, πάντας ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς, Ἰησοῦ, εἶ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ἄτερος τῆς Ἁγίας

Ἀντίθεον πρόσταγμα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Κρηπὶς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας, καὶ βάσις τῆς χάριτος, ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις, ἐν ἣ ὑπὲρ ἔννοιαν γεννήσεται, τῶν γηγενῶν ἢ ἐλπίς, μελλόντων Χριστῶ διηνεκῶς, Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὅρος τὸ ἅγιον ἐπαγγελία, τοῦ Κτίστου τὴν ὑπαρξιν, σήμερον προμηνύεται, λαμβάνον καὶ ἅπασαν, κατακαλύπτον τὴν γῆν, τρόπῳ τῆς γεννήσεως, διὸ τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας, οἱ Δίκαιοι σήμερον, καὶ Εὐας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν, μηνύματα ἔλαβον, ἀπολυτρώσεως, ὅθεν καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν, ἐπεκαλοῦντο τὸν τῆς ζωῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον

Ὁ ὢν ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις, κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε, σαρκὶ περιφέρεται, δι' οἴκτον ἄφατον, ὅθεν καὶ προσίεται, γραφήν, ἐν τῇ εἰκόνι ὁ Ὑπεράγαθος.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ὡδὴ ἡ' [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Σήμερον χιτῶνα νοητόν, ὑφαντὸν ἄνωθεν, ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, νύμφη ὡς πὲρ ἐστολίσαστο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαοῦς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε, Παράδεισον νοητόν, Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον τοῖς ψάλλουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν θεότητα, τελείαν ἀναρχον ἄκτιστον, ὁμοούσιον ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα Πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Τῆς Ἀγίας

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Δαυὶδ ἦν προέφησε, Βασίλισσαν ἰδοῦ, γαστρὶ ὑποδέχομαι, ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ, καὶ τέξω τὴν πάντων προστασίαν πιστῶν, τὴν τὸν Βασιλέα, Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἡ γῆ ἦν κατώκησεν, ὁ γῆς Δημιουργός, τὸ Σκῆπτρον τὸ ἅγιον, ἡ νέα Κιβωτός, ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα, ἐν νηδῷ μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Ἡ Βᾶτος ἡ ἀφλεκτος, Λυχνία ἡ χρυσή, ὁ ἔμψυχος θάλαμος, Κυρίου τοῦ Θεοῦ, ἡ ἔντιμος Ῥάβδος, ἐν γαστρὶ τῆς μητρὸς, τῆς αὐτὴν τεκούσης, ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον

Ἀνάστησον κείμενον, εἰς βάθη μετὰ κακῶν, τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με, πολέμησον ἐχθροῦς, τρωθέντα ἀτόποις, ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνή μὴ παρίδης, ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἄτερος τῆς Ἀγίας

Κάμιμος ποτὲ [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τύπον τηλαυγῆ, τῆς φύσεως τοῦ γένους, ἡ τῆς στεριώσεως ὑπέφηεν, Ἄννης ἀπολύτρωσις, Θεοῦ

γνώσιν γὰρ στειρεύουσα, ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην, καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Ἄρμα τὸ φρικτόν, τοῦ μόνου Βασιλέως, ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται, ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχήν, ἐν ᾧ μέλλει ἐποχοῦμενος, ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι, ὅπως μὲ πρὸς τὸ ὕψος, ἀναβιβάσει τῆς χάριτος,

Ἴδεν ἐπὶ σοί, παράδοξα ἢ κτίσις, θεογεννητορ ὑπερένδοξε, ξένη σου ἢ Σύλληψις, καὶ ἡ πρόοδος ἐξαιρετος, τοῦ σώματός τε ἅπασα, αὔξησιν γνωρισμάτων, τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Ἵδωρ τὸ ζωῆς, ἐκ σοῦ Παρθένης βλύσαν, ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τοῦ παντός, τῆς πλάνης τῷ καύσωνι, τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον, ἐδρόσισεν, ἠγίασεν, ἔδειξε καρποφόρον. υἰοθετήσας τὴν χάριτι.

Τῶν Ἐγκαινίων

Ἵδὴ θ' ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένης, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Δεῦτε καθαρὰ τὴν καρδιά, καὶ νηφαλέα διανοία, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα, Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τὴν Ἐκκλησία σου παράσχου, ἄλλον οὐκ οἶδεν, εἰμὴ σὲ Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πάλαι, τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε, πρέσβευε Παρθένη ἐκτενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥύσθηται τοὺς ὑμνούντάς σε, σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπίς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα, Ἄννα θεόφρον, χαρὰν νὺν ἀνάλαβε, τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου, εἰσδεχομένη, φωτὶ δικαιοσύνης, ἀστραπτομένη τὸν Κτίστην μεγαλύνον».

Ἡ ξυνωρίς ἢ σεπτὴ καὶ αἰοίδιμος, τοῦ πρὸ αἰῶνος Υἱοῦ οἱ προπάτορες, οἱ τοῦ Νόμου φύλακες, ἀκριβεῖς γενόμενοι, οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ἦν Δανιὴλ Ὅρος μέγα τεθέαται, καὶ Ἰωὴλ Γῆν Ἁγίαν ἐώρακε, Πύλιν ἀδιόδευτον, ἄλλος ἦν προέφησεν, ἐσφραγισμένην Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον, τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ πορφυρὶς ἢ τὸ ἔριον βάψασα, τῆς ἀπορρήτου τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, ἢ Τράπεζα, ἐν ἣ ὁ ἄρτος Χριστὸς ἐναπετέθη, ἢ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἄλλος τῆς Ἀγίας

Ἀνάχου Γεννήτορος ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κροτεῖτῶσαν σήμερον, τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι, ἰδοὺ γὰρ αἱ προρρήσεις, αὐτῶν τῆς χάριτος, ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως, ἐν τῇ σεπτῇ, Συλλήψει τῆς μόνης, ἀγνῆς Θεομήτορος, ἐν ἣ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ὁ θρόνος ὁ ἔνδοξος, προτίθεται τοῦ Κτίσαντος, ἢ σωτήριος Πύλη, νὺν εὐτρεπίζεται, μόνω τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη, διαβατὴ μόνω τηρουμένη, δι' ἧς εἰσαγόμεθα, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ῥημάτων δεήσεως, Ἰωακείμ σὺν Ἄννη βοᾷ, σὺ ἐπήκουσας μόνος, ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός, καὶ τῆς ἀτεκνίας

τὴν λύσιν, σὺ παρασχῶν, ρίζαν ἀφθαρσίας, ἐδωρήσω Κύριε, καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ κλῆμαξ στηρίζεται, δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος, καταβάς ἀνελκύσει, ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν, Χαίροις οὐρανὸν σὺν Ἀγγέλοις, χαῖρε Θεοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις, χαίροις τὸ ἀνθρώπινον γένος, χάριτι Θεοῦμενον.

Θεοτοκίον

Ὑμῶ σου τὴν ἄφατον, φιλανθρωπίαν Δέσποινα, σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου, σὺ μου τὸ καύχημα, σὺ μου χορηγὸς τῆς σοφίας, σὺ μου χαρά, σὺ μου προσδοκία, σὺ μου τὸ ὀχύρωμα, τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλᾶριον τῶν ἑγκαινίων

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ TO AKOYTE

Ἦν τῷ ἀχράντῳ αἵματι, ἐξηγόρασας Λόγε, πανθαύμαστον καὶ πάντιμον, καὶ σεπτὴν Ἐκκλησίαν, ἐγκαίνισον ἐν Πνεύματι, Ἀγαθὴ καὶ κάλλυνον, ἀκτίσι ταῖς θειοτάταις, ὁ τῆ δόξῃ δοξάζων, τοὺς ἀξίως σοῦ Ναοῦ, Ἐγκαίνια ἐκτελοῦντας.

Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅμοιον

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ, τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης, ὁ Κύριος ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ παρέσχετο ταύτῃ, τὴν μόνην ἀπειρόγαμον, τὴν τὸ φῶς ἐκλάμψασαν, τοῖς πέρασιν ἀπορρήτως, ἦν ὁ θεῖος καὶ κλεινός, καθορῶν Ἰωακείμ, ἠγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἔτερον Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς, οἶκον ἐκ στεῖρας νηδύος, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, ἦν μακαρίσωμεν πᾶσαι, αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ TO AKOYTE

Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐὰ πᾶσαν λύπην, ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γάρ, ἐν στεῖρα παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε ὀρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε, ὅτι, χαρὰς καὶ σωτηρίας, τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε, ἰδοὺ γάρ, Ἄννα καρπὸν ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχαρήτε φυλαί, πᾶσαι τὴ στεῖρα, Ἄννη, ὅτι καρπὸν κοιλίας, ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε, ἰδοὺ γάρ, τοῦ Κτίστου τῶν ἀπάντων, ἡ Μήτηρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα... τῶν Ἐγκαινίων

Ἦχος πλ. α'

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεύμά σου τὸ Ἅγιον, ἐγκαίνισον ἐν τῷ Ναῷ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγηγεμένῳ.

Καὶ νύν... Ἦχος β'

Σήμερον ἐκ ρίζης τοῦ Δαυὶδ, βασιλικὴ Πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα, τοῦ Ἰωακείμ βλαστάνειν ἀπάρχεται, τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδὴ γ' καὶ ς'.